Amunt el poble lluitador

written by Manel Manzanas | 29 de març de 2018

L'Estat espanyol està demostrant que està disposat a utilitzar tots els mètodes al seu abast, democràtics o no, per escapçar els líders independentistes. Que aquestes persones, les nostres, hagin guanyat unes eleccions democràtiques amb uns programes electorals no impugnats i que aquestes opcions polítiques hagin obtingut més de 2 milions de vots, per a ells és poc rellevant. El que volen és eliminar qualsevol opció que no els complagui encara que hagi obtingut la majoria absoluta a les urnes. Urnes que, cal recordar, van posar ells mateixos de manera il·legítima després de cessar un Govern de la Generalitat i un Parlament escollits democràticament.

No va sortir com volien. Els partits independentistes van guanyar la majoria absoluta i el partit popular ha perdut la meitat de diputats a Catalunya. Tanmateix el bloc de partits espanyolistes del Congreso de los diputados de Madrid, no accepten la realitat democràtica dels resultats a Catalunya i mantenen l'atac des de tots els fronts: el judicial, el policial, el xantatge internacional, … contra els dirigents dels partits guanyadors de les eleccions.

Amb aquesta situació de bel·ligerància i actituds pre-democràtiques per part de l'Estat Espanyol, on les recomanacions i informes (no vinculants) de l'ONU i la comunitat internacional seran desateses de manera reiterada, cal una actuació decidida i seriosa dels partits i entitats sobiranistes catalanes. Hi ha una majoria absoluta al Parlament que hem de fer valer i un poble que està preparat per assolir la sobirania plena. **S'ha d'actuar.**

Per avançar, el primer que hem de fer és reconèixer que va ser un error declarar la independència aquell vespre del 10 d'octubre i deixar-la automàticament en suspens. Per construir un futur immediat creïble s'han de reconèixer els errors del

passat recent.
Després, hem de traçar el camí cap a la República independent sense mitges paraules. Ha de ser clar i entenedor per a la gran majoria de la població, per a tots els públics vaja, sense embuts ni tecnicismes. Hem de saber també de manera clara els polítics que estan disposats a jugar-se el bigoti per portar al país a la victòria.

Els polítics i dirigents de la societat civil. Això és determinant per confiar en qui ha de dur-nos a un conflicte dur amb l'Estat. Seria vàlid tant per a les probables eleccions a la Generalitat o les eleccions municipals del 2019. Totes les candidatures i les entitats civils independentistes han de manifestar-se disposades a anar fins al final. El poble ho està i per tant ells també han de demostrar-ho. Són els nostres representants, res més.

La construcció de les estructures d'estat incompletes (i ara després del 155 més encara), el procés constituent, les lleis en benefici de la justícia social i la protecció dels més desfavorits, el desenvolupament econòmic a curt termini, la protecció de la immersió lingüística i sobretot, sobretot, les complicitats internacionals pel futur estat català i el seu suport i reconeixement, són indispensables.

Hem arribat a un punt que, o demostrem la nostra dignitat com a poble o possiblement no ens mereixem ser-ho. Els estats funcionen per interessos: econòmics, polítics, geo-estratègics, … i els calen altres estats forts al costat que els hi generin confiança. Un poble que no fa valer les seves conviccions, no atorga la seguretat per fer acomplir els compromisos que s'acorden i no pot establir relacions estables i de confiança amb altres estats.

L'Estat espanyol ens intenta humiliar com a poble. Sap que si no som capaços de fer valer la "nostra llei" i superar l'embat, els altres estats no voldran donar-nos suport per considerar-nos dèbils i poc fiables per assolir els reptes que

tot estat es troba pel camí.

O ressorgim o morim com a poble. No hi ha un punt intermedi. En termes d'estat no hi és. Per petits que siguem com a territori, si no ets mereixedor d'estar en la primera divisió de la comunitat internacional, simplement no hi comptes. Més aviat ets un destorb.

Som molts i som forts, demostrem-los-hi, demostrem-nos-ho. Amunt els cors, endavant el poble lluitador.